

"סוד החשמל"

עצמות 3א את או"ה בקרוה

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויגש ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

האות דל"ת מסמלת את המלכות

החצי' שבכניסת השבת ובמולד הלבנה יש זיווג יסוד ומלכות והמלכות מקבלת שפע חדש. נראה דלכן בבית המקדש ששם מקום הזיווג היו הדלתות נפתחות מאליהן, לסמל שדלתות המלכות נפתחות בזמן זה לקבל את השפע מהיסוד. וכן הכתוב (מ"ב יח, טו) "דלתות היכל הוי"ה ואת האמנות" ר"ת יהוד"ה המסמלת את המלכות.

נראה דהלשון בזהר (ויחי רלה) איתערותא דלתתא, הוא מלשון **דלת**, דזה בא מהמלכות שלמטה שהיא בבחינת דלת. וכן מצינו בגמ' (ברכות ח.) **אמר רב חסדא, לעולם יכנס אדם שני פתחים בבית הפנסת. שני פתחים, סלקא דעתך, אלא אימא, שעור שני פתחים.** ומבאר הגורושלמי (ברכות ז:): **רב חסדא אמר זה שנכנס לבית הפנסת צריך להפנס לפניו משני דלתות, מה טעם "אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום".** ומבאר לדברינו פיון שהנכנס לבית הפנסת לעבד את ה' ולהעלות מיין נוקבין באיתערותא דלתתא, מלשון **דלת**, הוא כבכול נכנס לבחינת יסוד נוק' שמשם מעלין מיין נוקבין, וכיון שביסוד הנוק' יש שתי דלתות, הוא צריך להתעכב שעור שתי דלתות, ונרמז בפתוב **"אשרי אדם שמע לי, לשקד על דלתתי יום יום"**.

וכן מובא בספר 'נפלאות מתורתך' (ערך דל"ת) שהכתוב (ויקרא ג, יז) **"וכל דם לא תאכלו"** ר"ת **דל"ת**. ומבאר לדברינו דבארנו במאמר 'חשמל דם' שהמלכות היא בבחינת דם. ולכן האות דל"ת המסמלת את המלכות מרמזת בכתוב זה המדבר על אסור אכילת דם. וכן מובא בספר 'אות חיים' (ח"א ע' שפד) בשם מדרש אותיות דר"ע **נכנסה דל"ת ועמדה לפני הקב"ה ואמרה רצונך שתברא בי את עולמך וכו' השיב הקב"ה לאו מפני שכן נדונים ישראל בין דם לדם ובין דין לדין.** רואים שמקשר את האות דל"ת לדם ולדין השיכים למלכות. וכן מקשר שם את האות דל"ת לדבור השיך למלכות, כדבארנו במאמר 'השלחן פה'. וכן מביא שם מספר יצירה (פ"ד מ"ז) **המליך אות דל"ת וצר בו מאדים בעולם.** ובארנו במאמר 'חשמל דם' שהמאדים שיך לדרגת הדם. וכן מובא שם בשם ספר עולת שבת שמלוי האות דל"ת בגימטריא **צדיק יסוד עולם**, דהצדיק יסוד ממלא את הדל"ת שמסמלת את המלכות.

מובא בספר 'סוד השמחה' מהרב גלזרסון שליט"א, שההכפלה של האות ד' (הינו א+ב+ג+ד) היא **עשר**, ורואים קשר בין האות ד' למספר עשר המסמלת את המלכות. ובספרו על לשון הקדש (ע' לא) מבאר הענין שלפעמים האשה והמלכות הם בבחינת אות ד', ופעמים בבחינת ה' או ס' סתומה. דקדם הנשואין האשה היא בבחינת האות

מובא בשל"ה על הגמ' (ברכות סא.) שאדם וחוה נבראו **דו פרצופין** שהאות ד' מסמלת את חוה שהיא בבחינת מלכות, והאות ו' מסמלת את האדם שהוא בחינת ו', לכן הם **דו**. וכן מובא בספר 'ברכות בחשבון' מהגר"ש פינקוס זצ"ל (ע' כב) שלכן היו **ד' אמהות** לרמז שהמלכות שיכת למספר ד'. וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (פורים ע' תעט) שהאות ד' היא בבחינת דלת, דדלת מסמלת את המלכות, השיכת לשם אדני' שעולה במלוי כמנין **תרע"א**, שהוא תרגום של **שער** ודלת. וכן מובא שם (העמידה ע' ריט) שהד' איברים שיש לנקבה יותר מהזכר הם שני צירים ושתי **דלתות** הנמצאים ביסוד האשה. ורואים שבחינת הנקבה המסמלת את המלכות, נרמזת במספר ד' ובדלתות המרמזות על ד'.

וכן מצינו בזהר (תיקונים מז:) שהטעם **רביעי** מעלה את המלכות ליחוד. וכן מובא בקנטרס 'שמחת בית השואבה' להרב אורי יונגרייז שליט"א בשם הגר"א ב'אדרת אליהו' (פ' בלק) ששם **שדי** אותיות **שי ד**, והאות דל"ת מסמלת את המלכות. **דלת** לה מגרמא כלום. וכן יהודה שהיה הד' בבנים, אותיות **הו"ה ד**, ו**דוד** מתחיל ונגמר באות ד', והוא הרגל הד' במרפבה. וכן יהודה הוא הדור הד' בסדר הדורות שמונים מאברהם אבינו. והוסיף מו"ח הרה"ג ר' אברהם משה גרוסמן שליט"א שהאות ד' היא הד' בשמו יהודה. ויש טעם **רביעי** המרמז על האות ד' בכתוב (בראשית מד, יח) **"ויגש אליו יהודה"**. וכן מובא ב'דעת זקנים מבעלי התוספות' (בראשית לח, יח) **בשעה שאמר יהודה "צדקה ממני" אמר לו הקב"ה אתה הצלת ארבע נפשות שלשה מאש ואחד מן הבור, חייך שאציל בניך אחד מן הבור ושלשה מן האש שנא' ויהיו שם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה.** ורואים שיהודה פעל במספר ד'. וכן מצינו בזהר חדש (תיקונים ככא:) שהמלכות היא **רביעית לארבע אותיות**, הינו שהיא שיכת לאות הרביעית של שם הו"ה.

מובא בלק"ת להאריז"ל (פ' נשא ע' רה) שישוד המלכות נקרא ציון. נראה **דדוד** שהוא בחינת ציון ומסמלת את היסוד שבמלכות כדבארנו במאמר 'חשמל מטה', יש בו שתי **אותיות דל"ת** לרמז על שתי הדלתות שיש ביסוד המלכות, והו' באמצע מרמזת על היסוד עצמו. וכן **דל"ד** במלוי האותיות **דל"ת ו'ו דל"ת** בגימטריא **יסוד שבמלכות** עם המלים.

מובא ב'פרקי דרבי אליעזר' (נא) **רבי יהודה אומר בשבתות ובחדשים היו ישראל עומדים שם ורואין את הדלתות נפתחין מאליהן, ויודעים שבא יום השבת וכו', ויודעים שבאותה שעה נולדה הלבנה.** בארנו במאמרים 'חשמל דם' ו'סוד

דל"ת, ולאחר הנשואין כשנוסף בה ה' של האיש הדל"ת יחד עם הי"ד נהפך לה'. וכן אות מ' סתומה מספרה ארבעים שזה ד' כפול י', דאות זו מסמלת את מצב האשה כשהיא בשלמותה לאחר הנשואין כמו האות ה' הפוללת ד' וי'. ונראה להוסיף דמצינו בזהר חדש (ואתחנן ע.) שהמלכות היא בבחינת רבוע, לכן היא בבחינת אות ד' שמרמזת על ד' הצדדים של הרבוע. וכן האות מ' סתומה היא רבוע. וכן המזבח המסמל את המלכות כמובא ברבנו בחיי (שמות כז, א) היה רבוע. וכן מרבע אותיות מערב המסמל את המלכות.

מצינו בזהר (יתרו עח:) **וכל המחנות אוהזים אלו מפתחות של אותו אור שיוצא מתוך חשמל**. רואים שאור החשמל המסמל את היסוד הוא בבחינת מפתח. וכן מצינו בזהר (תשא נו:) שהמלאך מטטרון מחזיק בידו את כל המפתחות, ובארנו במאמר 'חשמל ציפית' שהמלאך מטטרון מסמל את היסוד. וכן מצינו בזהר (הקדמה ג: עם פי' מתוק מדבש) שהיסוד הוא בבחינת מפתח. נראה דלכן היסוד הוא בבחינת מפתח, דמפתח מסמל את היסוד שנקנס בתוך הדלת, שמסמלת את היסוד שבמלכות, וכן מצינו במשנה (מקואות ה, ד) שייסוד האשה נקרא בית, ומובא בשער מאמרי רשב"י להאריז"ל (ע' רלא) שביסוד האשה יש שתי דלתות וכדלעיל. וכן מצינו בגמ' (נדה מא:) שביסוד הנקבה יש מקום שנקרא שנים, ולכל מפתח יש שנים שנקנסים בחור הדלת שיש בו שנים.

וכן מצינו בגמ' (תענית ב.) שהלדה נעשית דרך בחינת מפתח שנקצצו ביד הקב"ה, ורואים שפתיחת היסוד שבמלכות נעשית דרך בחינת מפתח. וכן מצינו בזהר (וירא קב:) שמקשה מדוע המלאך אמר לאברהם **"שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה"**, ומשמע שכביכול המלאך ישוב לפקד את שרה, והרי מפתח של לדה ביד ה'. ומישיב שהשכינה ששרתה דרך המלאך אמרה **"שוב אשוב"** ומבאר לדברינו דהשפעת הלדה באה דרך המלאך שהוא בבחינת מפתח שנקמץ מהקב"ה בעצמו, כדבארנו במאמר 'חשמל סלם'. וכן מצינו בגמ' (תענית ב.) שמפתח של גשמים הוא ביד ה', ומצינו בגמ' (שם כה: וברש"י שם ד"ה רידיא) שיש מלאך הממנה על הגשמים. וכן הכתוב (בראשית מא, מה) **"ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח" ס"ת מפתח** או **פתח** דיוסף הוא היסוד שמפתחות הפתחים בידו. לכן הוא מפענח את הדברים הסתומים. וכן הכתוב (בראשית מח, יג) **"ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו וגו'" ס"ת מפתח** או **פתח** דבניו של יוסף ההמשך שלו, הם בבחינת מפתחות הפתחים. וכן נראה דיש רמז בכתוב (שם מא, נו) **"ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים"** שיוסף פותח את הפתחים להשפיע את השפע. וכן **"ויפתח יוסף את" ס"ת פתח**.

בארנו במאמר 'חשמל אות' את הפסוק **"ומרדכי ישב בשער המלך"** שהשער והדלת של הבית מסמלים את המלכות, שעליה כתוב **"זה השער לה' צדיקים יבאו בו"**. וכן הלשון **"זה השער"**, מרמזת על היסוד, דמובא בספר 'מלאך הברית' ל'גן איש חי' (פ' ראה) שהמלה זה מסמלת את היסוד. וכן מצינו בגמ' (סנהדרין צח.) שהמשיח יושב בשער העיר, דהמלכות מקבלת את השפע דרך בחינת שער ודלת. וכן מובא בספר 'ויכלו' להרב גלזרסון שליט"א (ע' קד)

שהמלכות שיכת למספר עשר אותיות שער. וכן תרעא בגימטריא **יום השישי**. ובארנו במאמר 'חשמל דם', שיום השישי מרמז על חבור המלכות השיכת לאות ה' לשישי המסמל את היסוד. וחבור זה נעשה דרך בחינת שער ותרעא.

מובא בלק"ת להאריז"ל (בראשית ע' כח) **"והיה שדי בצריך" פ' כי שדי סוד המזוזה ששם שדי כתוב מאחוריה בעבור שלא יינקו החיצונים הנקראים רע וכו', וענין מזוזה הוא סוד מלכות**. בארנו במאמר 'סוד החצי' ששם שדי פועל בעטרה שביסוד. ורואים מהאריז"ל שמזוזה היא סוד מלכות. ולכן כותבים שם שדי מאחוריה, כדי לזוג יסוד ומלכות ולשמר על המלכות מהחיצונים. וכן מובא ברבנו בחיי (דברים ו, ט) **טעם היותנו כותבין שם של שדי במזוזה וכו', כי ממנו השפע והטוב נכנס אל הבתים**. רואים ששם שדי במזוזה מסמל את העטרה שביסוד שמשפיעה לבית. וכן מובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער א ע' י) **שמזוזה בגימטריא שם אדני** המסמל את המלכות. וכן מצינו בזהר חדש (רות ג:) **ומזוזה כלל דתרוניהו כלל דכר ונוקבא פחדא**.

מצינו בזהר (כי תצא רעז.) **יצר הרע הוא שד יהודי, והנשמה י', ובה אותו שד הופך שדי, ששומר את אותה נשמה, מה שהיה שד הופך מלאך מטטרון, שכך עולה מטטרון כחשבון שדי, וזה השד הוא כמטה של משה, שהתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה. כך זה השד מתהפך משד למלאך, וממלאך לשד, כפי מעשי האדם**. רואים מהזהר שבגלל שהאדם חוטא, המלאך מטטרון שנקרא שדי נהפך לשד. וכשאדם עושה תשובה השד נהפך למלאך מטטרון. וחוזר להיות שם שדי בבחינת קדשה.

מובא ב'בעל הטורים' (דברים ו, ד) **"שמע ישראל, הפסוק מתחיל בש"ן ומסיים בדל"ת, הרי ש"ד, שהשדים בורחים מהקורא שמע בכונה**. נראה דלכן צריך להאריך בקריאת שמע באות דל"ת של המלה אחד, כמובא בגמ' (ברכות יג:), לכוון שגם ההשפעה שיוצרת בבחינת שד לעמקי הקלפות מקורה מהקב"ה, וגם שם אין עוד מלבדו וה' אחד.

מצינו בזהר (ויקהל קצו:) שבאשה יש לנחש אחיזה יותר מבאיש, וכן חנה היא מלשון חניא דבחנוה יש לנחש יותר אחיזה דהיא קרובה אליו. וכן מצינו במדרש (בר"י, ו) **כיון שנובראת נברא שטן עמה**. וכן מצינו בזהר (תרומה קסז:) שחנה התעברה בקין והבל דרך האות ק' המסמלת את הנחש. ועבורה בקין והבל נעשה קדם חטא עץ הדעת, כמובא בגמ' (סנהדרין לח:). ורואים שחנה היתה קשורה לנחש גם קדם החטא.

מובא בלק"ת להאריז"ל (פ' תצוה ע' קסב) **לעולם ביסוד הוא שם שדי**. ומובא בשער מאמרי רשב"י להאריז"ל (ע' רלא) שביסוד האשה יש שתי דלתות ושני צירים, [כמו שמצינו בלדת אשה צירי לדה], הציר הוא בחינת האות ש', ציר בגימטריא ש' והדלתות הן בחינת האות דל"ת, ובניחוד הם אותיות ש' ד'. דיסוד האשה הוא בחינת ש' ד', וכן מובא שם שמשני צירים ודלתות אלו נעשו השדים של אשה שהם פעמים שד שד, היות שהשדים שיכים ליסוד האשה. נראה דאשה שאין לה אות יו"ד יש לה רק אותיות ש' ד', וממילא

היסוד של האשה שבו יש לנחש אחיזה הוא בבחינת האותיות שד של השם שדי דהסטרך אחרא הוא בחינת שד. וכן מובא ברבנו בחיי (ויקרא יז, יח) שהשדים נמשכים לדם, המסמל את יסוד האשה. וכן מובא ברע"ב (ב"ק ט, ג) שעגלת נשים נקראת שידה. ויסוד האיש מובא בזהר (פנחס רטו): שזה בחינת האות י'. נראה דזה בחינת י' של שם שדי, כמובא בספר 'מלאך הברית' ל'בן איש חי' (פ' ויצא) ששם שדי מרמז בגוף האדם, האות ש"ן בחטם, האות דל"ת קשמכופף הזרוע, והעטרך שב'יסוד היא האות יו"ד. וכשמחבר יסוד האשה ליסוד האיש בקדשה, אז שכנה של שם שדי, שריה ביניהם דשם שדי שורה ביסוד כפי שהבאנו מהאריז"ל. וכן מובא ב'בעל הטורים' (בראשית לה, יא) שהמלוי של ש"ן, דל"ת, יו"ד עולה ת"ק, כמנן איברים שבאיש ובאשה ורואים ששם שדי מוזג ביניהם. וכן מובא בספר 'מנחת יהודה' (פ' תולדות) שמלוי שדי שיעולה ת"ק בגימטריא פרו ורבו, כמו שכתוב (בראשית לה, יא) "אני אל שדי פרה ורבה" ואותיות סוף המלוי נד"ת הם בגימטריא חותם המסמל את העטרך שביסוד שמזוגת איש לאשה, כדבארנו במאמר 'חשמל יציאת'.

נראה דלכו ר"א ה'ה משמש מטתו כמי שפפאו שד. דהשד המרמז על יסוד אשתו, כפיכול כפה אותו לפרע חובו ולשמש. ומרמז בזהר (תיקונים כה). **צריכים ישראל להתיחד בבת זוגם בחשאי, בעונה, באימה ברית ובזיע, בבושה, כמו שהעמידוהו קדמונים כמי שפפאו שד, שהיא שד מן שדי, שבאותו זמן מעבר מהשער.** ונראה דלכו הזהר מרמז שיסוד האשה נקרא בשם שער, דיסוד זה הוא בחינת דלת ושער כדלעיל. עין בשו"ע (יו"ד קפה ד) שמעשה הזכר בזמן הזיווג נקרא בשם דש. ומבאר לדברינו שפעלה זו נעשית ביסוד האשה שהוא בבחינת שד לכו נקרא דש. וכן דלת המסמלת את יסוד האשה כדלעיל, נקראת בארמית דשא.

מצינו בזהר (תיקונים יא). **מי ששומר ברית אש נקרא איש צדיק תמים ואות י' של שדי היא חליה על צואר השד יצר הרע.** נראה לבאר על פי דברינו **מי ששומר הברית ומתקדש בשעת תשמיש, אות י' של שדי הנרמזת ביסוד האיש, היא חליה וקשר, על צואר השד הנרמז ביסוד האשה שהוא בבחינת יצר הרע, דשם יש לנחש אחיזה.** וכן שד בגימטריא ערלה המסמלת את הקלפה שמתלבשת על היסוד, ויסוד האשה שין לבחינה זו אם לא מתקדשים. וכן **עונה** בגימטריא סמא"ל דשם אחיזתו דרך בחינת שד. וכן **ביאה** בגימטריא חי או חטא, דביאה דקדשה שיכת לבחינת חי המסמלת את היסוד דקדשה כדבארנו במאמר 'חשמל לולב'. וביאה שיש לנחש אחיזה בה, שיכת לבחינת חטא, עין במאמר 'חשמל חמה' שדיקנו מהמדרש (תהלים יט), שהזכר נחלש בתשמיש בגלל אחיזת הקלפות במעשה הזיווג. וכן מצינו בגמ' (כתובות סב: סוטה כא): שתשמיש נקרא תפלות.

בארנו במאמר 'חשמל תורה' שהשפעת הזיווג היא בסוד רמ"ח אברים הנכללים בעטרת היסוד, שמשפיעים לרחם שנמצא ביסוד הנוק'. נראה דאותיות שטן סמוכות לאותיות רמ"ח או רחם לרמז שבחבור רמ"ח רחם צריך להזהר מאחיזת השטן.

כתוב (בראשית לא, ו) **"אם תענה את בנתי"** ומבאר רש"י למנע מהם עונת תשמיש. מצינו בזהר (חיי שרה קכח): ש'לכו מסמל את היצר הרע. נראה דלכו כשנפרד לבן מעקב ועשה ברית עמו, דאג דוקא לנקדה שיעקב לא ימנע מתשמיש, לרמז שעקר אחיזת היצר הרע שהוא בבחינת לבן היא במעשה התשמיש, לכן הוא דואג שדבר זה ימשך כדי שתהיה לו יניקה מזה. וכן רואים אצל לבן אף על פי שרמה את יעקב לארך כל הדרך ולא רצה לתת לו כלום, בענין הנשים נתן גם את לאה וגם את רחל, והוסיף עליהן את בלהה וזלפה ועשה משתה בזמן הנשואין, כמו שכתוב (שם כט, כב) **"ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה"**, דבענינים אלו יש לו אחיזה, ולכן אינו מתנגד לעצם הנשואין הוא רק מנסה לפגם בו כדרכו של יצר הרע, ולכן הוא נסה לפגם בזיווג של יעקב שיבא על לאה ויחשב על רחל, כדבארנו במאמר 'ראובן הפסיד הבכורה', וכן מצינו בזהר (ויצא קסא) שמפרש את הפסוק ש'לכו אמר ליעקב **"נקבה שוכר"** אולי אתה רוצה עוד נקבה. וכן הכתוב (בראשית לא, מג) **"ועין לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי"** ר"ת **ביאה**, דלכו רמז שבה כפיכול הבנות בנתי, דבמעשה הביאה יש לו אחיזה.

צריך להבין מה היתה הזכות של לבן שממנו יצא כל עם ישראל, דבלהה וזלפה גם היו בנות לבן משפחה. נראה דרצון ה' היה, שעם ישראל יצאו חצים מצד הקדשה של יעקב אבינו שלא היה בו שום פסלת ומסמל את היצר הטוב, וחצים מצד קלפת לבן המסמלת את היצר הרע, דיהודי הוא חצי יצר הטוב וחצי יצר הרע, והעבודה היא להפך את היצר הרע מרע לטוב כדבארנו במאמר 'מזבח הזהב', ולכן האמהות נולדו מלבן, דאשה היא בחינת יצר הרע ואיש הוא בחינת יצר הטוב. וכן מובא ב'לקוטי תורה' להאריז"ל (עקב רמט) ש'הר"ת של ד' האמהות הם **ברז"ל**, ובארנו במאמר 'חוטי החשמל' שברזל מסמל את הסטרך אחרא.

נראה דלכו ידוע מצדיקים שבשדוכים אין צרך אפילו לעשות השתדלות והקב"ה עושה הכל וכו', דבשדוכים הסטרך אחרא אינו מפריע בגלל שיש לו חלק כדלעיל, וממילא הקדשה יורדת למטה בלי הפרעות וכל אחד רואה בחוש איך **"מה יצא הדבר"**. ואף על פי שמצינו בגמ' (סוטה ב.) **קשין לזוג פקריעת ים סוף**, ורואים שישנם קשיים בזיווג, קשיים אלו הם בצד הקדשה לפעל את הזיווג. ולאחר שפועלים בצד הקדשה זה יורד למטה בשלמות בלי הפרעות של הסטרך אחרא. וכן מצינו בזהר (ויחי רכט) שעל שדוך דוקא אמרו שהקב"ה **יושב ומזוג זווגים**, אף על פי שהקב"ה עושה הכל, דשדוך הוא דבר שהקב"ה עושה באפן ישיר, כמו שכתוב (משלי יט, יד) **"מה אשה משפלת"**, מה שאין כן שאר דברים נתנו לשלית, כמו שהכתוב מתחיל שם **"בית והון נחלת אבות"**. וכן מובא שם בזהר שהקשין לזוג הוא בגלל שהקב"ה צריך לפעמים לדחות אחד ולהמיתו כדי לתת לשני את זיווגו, ורואים שהקשי הוא בצד הקדשה ולא בגלל קטרוג הסטרך אחרא. וכן מובא ב'ספר הלכות' להאריז"ל (שמות ע' קמד) שהכתוב **"הנחש השיאני"** מרמז על בחינת נשואין שנפגמה בחטא אדם הראשון, שחנה נבעלה לאדם בזמן נדתה. ונראה דיש כאן רמז לדברינו שלנחש יש חלק בענין הנשואין, שהוא עוזר לזה ואינו מפריע.

לחוג, מה שאין פן שכבת זרע מטמאה רק כשיוצאת לחוג, ומבאר לדברינו דביסוד האשה יש לסטרא אחרא אחיזה, ממילא יש טמאה גם בתוך היסוד. מה שאין פן ביסוד הזכר שאין לו אחיזה, הטמאה נתפסת רק כשהזרע יוצא לחוג למקום הקלפה. וכן מובא ברמ"ע מפאנו (יונת אלם פכ"ז) **חמורה ערוה שצורפה ר"ע ו"ה סוד פניסת הקלפה למקום שאינו שלה**. רואים שערוה היא אותיות ר"ע ו"ה המרמזות על הקלפה שנקראת רע, שנאחזת במעשה הזיווג הנרמז באותיות ו"ה.

מובא בספר 'גן ועול' לר' אברהם אבועלפאי "אל גנת אגוז ירדתי", רומז לבתולה אשר דם בתולים ברפתו "אשר צג אגוז

פגן עדן". רואים שיסוד הנוק' נמשל לגנת אגוז, ומבאר לדברינו דאגוז בגימטריא חטא, ומסמל את הקלפות המתלבשות על הקדשה כדבארנו במאמר 'חשמל קשת', וביסוד הנוק' יש אחיזה לקלפות. וכן מובא ב'אור החיים' (ויקרא יב, ג) **אמרו בספר הזהר הקדוש כי ד' קלפות הם הסובבים לבחינת הקדשה, בסוד גנת אגוז.**

נראה דלכן מצנות עונה נקראת מצנות השמחה, כמובא בגמ' (פסחים עב:) **אמר רבא חיב אדם לשמח את אשתו לדבר מצוה**. דבארנו במאמר 'סוד החצי' שבמקום שיש לסטרא אחרא אחיזה אין הוא מפריע לשמחת המצוה, כמו בשמחת בית השואבה ובתרומת הדשון, וכן במצנות עונה פנין שיש לו אחיזה אין הוא מפריע לשמחת המצוה. וכן מצינו בגמ' (יומא סט:) שחז"ל רצו לבטל לגמרי את יצר תאוות נשים, וכיון שראו שלא יהיה קיום המין סמו את עיניו של היצר, וזה גרם שאין יצר הרע לחטא עם קרוב. ומצינו בזהר (תרומה קנ:) שבזמן שבטלו את יצר תאוות נשים האש בגיהנם לא דלקה, דחיימום תאנה זו מחמם בכל רגע את אש הגיהנם. וכן מובא ברמב"ן (ויקרא יח, ו) **המשגל דבר מרחק ונמאס בתורה זולתי לקיום המין.**

וכן מובא בספר 'אהל יששכר' (ע' קכ) ששבירת הצלחת בשדוך, מרמזת על שבירת הפלים שהיתה בבריאת העולם, דכל שדוך הוא עולם חדש שנברא, ויש בו בתחלה שבירה. ומבאר לדברינו דשבירת הפלים בבריאת העולם הורידה את הקדשה לתוך הקלפה, ובכל שדוך יש בחינה חדשה של ירידת קדשה לתוך קלפה.

מובא בספר 'דורשי רשומות' (ע' קלז) שאותיות שדי נמצאות בתחלת המלה שידוך והאותיות הנותרות הן כ"ו כמנן שם הנו"ה. ומבאר לדברינו דשדוך נעשה דרך שם שדי, וכשיש שכינה יש גם שם הנו"ה, 'י באיש וה' באשה. וכן שדכן בגימטריא מחזה שדי, דמי שמשדך אשה לאיש, הוא בונה שם שדי.

מצינו במדרש (ב"ר נד, א) "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלם אתו" רבי יוחנן אמר זו אשתו שנאמר "אויב איש אנשי ביתו" נראה דלכן האשה היא בבחינת אויב של האדם, ובפשטות משמע שמדבר בכל אשה, דהמדרש לא מחלק. דהאשה מצד עצמה שיכת לבחינת שד ויצר הרע שהוא אויב של האדם. ורק אם האדם מתנהג בצניעות כפי רצון ה' אז נאמר עליו "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלם אתו", שהשד יהפך לשדי ותשרה השכינה ביניהם, כדלעיל. וכן מוזנה המסמלת את שם שדי המזדוג עם המלכות, מרמזת בגססח הכתבה המדבר על הקשר בין איש לאשתו, ואל יעלימו לא זה מזו ולא זו מזה אותיות מוזנה.

מצינו בגמ' (יבמות סב:) פל אדם שאין לו אשה שרוי בלא חומה דכתיב "נקבה תסובב גבר". בארנו במאמר 'האחזות הקלפות' שתפקיד השמירה שיך לקלפות שהם בבחינת קלפה השומרת על הפרי. וכן נראה דהגמ' מרמזת שהאשה היא חומה ושמירה לאדם בבחינת קלפה השומרת על הפרי, פנין ששפע האשה עובר דרך הבעל, ולקלפות יש יניקה משפע זה כשהוא מגיע אליה, הן שומרות גם עליו שיוכל להעביר את השפע לאשה. וכן בארנו במאמר 'כח האחדות' שתפקיד השמירה שיך לצד הגבורה, ואשה היא בבחינת גבורה. וכן גבורה בגימטריא קלפה, דשתייהן שיכות לבחינת השמירה.

וכן נראה דיש רמז בכתוב (בראשית ד, ז) **"לפתח חטאת רבין"** שבפתיח יסוד האשה רבץ היצר הרע ויש להזהר ממנו. וכן מצינו בגמ' (יומא כ.) שהקב"ה מלמד זכות על הבוועלים בעילות אסורות על די פסוק זה, ורואים שפסוק זה מרמז על היצר הרע של תשמיש. וכן מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (שופטים ע' שסה) שהכתוב **"לפתח חטאת רבין"** ר"ת **"רח"ל"** המסמלת את ספירת המלכות. ומבאר לדברינו ד**"רח"ל"** מרמזת בהפוך אותיות לרמז שבמקום זה היא נהפכת מטוב לרע. וכן הכתוב (קהלת ט, ט) **"ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש"** ס"ת **תכריכ"ן**, לרמז שחיי אישות יורדים למקום הקלפה שהיא בבחינת מות. וכן מובא ב'שיחות הר"ן' (אות פו), שהחתן לובש קיטל בשעת החפה, דקיטל הוא בגד של מתים. וכן ערש שפרושו מטה, אותיות **רשע**, דבמקום זה צריך ליזהר מאד שלא להיות רשע.

מצינו במשנה (נדה מ.) כל הנשים מטמאות בבית החיצון וכו' אבל הזב ובעל קרי אינן מטמאים עד שתצא טמאתן לחוג. הינו דם נדה מטמא גם כשהוא בתוך יסוד האשה ולא יצא

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
המעוניינים להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 100 ש"ח. נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982. או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
המעוניינים בחוברת 'פתח לסדור הרש"ש' או 'סוד החצי' [כל חוברת 250 עמודים 5 ש"ח] ישאירו הודעה כנ"ל.
המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגיליון השבועי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.

בעזרת השם יתברך

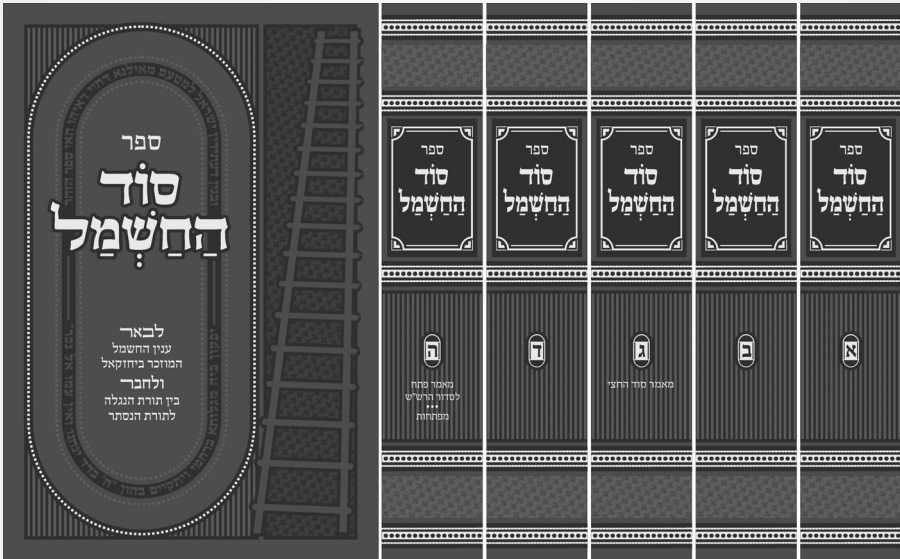
בסייעתא דשמיא עומדת לצאת לאור

לקראת חודש שבט תשע"א

המהדורה החדשה של ספר

'סוד החשמל'

ה' חלקים

קרוב לארבעת אלפים עמודים ברוב פאר והדר.

הספר מנוקד וההדפסה מאירת עינים.

מאמר 'פתח לסדור הרש"ש' מורחב עם ציורים וביאורים חדשים.

מאמר 'סוד החצי' מועשר בהרבה הוספות חדשות.

מאמרים חדשים שטרם ראו אור.

מפתחות מיוחדים לאלפי ראשי תיבות וסופי תיבות בתנ"ך לפי סדר הפרשיות.

לפרטים על נקודת המכירה הקרובה אליכם, ולהזמנות מראש, חייגו 0573109982
הספר ימכר במחיר עלות הדפסה בלבד בסביבות 100 שקל לסט.
ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים